

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 57/2018
24.01.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Биљане Драгојевић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз. бр. 866/18 од 13.12.2018. године против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Пироту, Одељења у Белој Паланци II-02 Пр 564/18 од 25.07.2018. године и пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Нишу II-206 Прж 20103/18 од 26.09.2018. године, у предмету царинског прекршаја, у јавној седници већа, одржаној дана 24.01.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА, УКИДАЈУ СЕ** пресуда Прекршајног суда у Пироту, Одељења у Белој Паланци II-02 Пр 564/18 од 25.07.2018. године и пресуда Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Нишу II-206 Прж 20103/18 од 26.09.2018. године и предмет враћа Прекршајном суду у Пироту - Одељењу у Белој Паланци, на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Пироту, Одељења у Белој Паланци II-02 Пр 564/18 од 25.07.2018. године окривљено правно лице, "АА" ДОО, окривљено одговорно лице ББ, оба из ..., и окривљено правно лице "ВВ" ДОО и окривљено одговорно лице ГГ, оба из ..., оглашени су одговорним да су дана 29.04.2015. године поступили супротно одредби члана 87. став 1. Царинског закона и учинили прекршаје, и то правно лице "АА" ДОО из члана 294. став 1. тачка 5. Царинског закона, одговорно лице ББ – из члана 294. став 3. у вези става 1. тачка 5. Царинског закона, а окривљено правно лице "ВВ" ДОО – из члана 294. став 1. тачка 5. истог закона и окривљено одговорно лице ГГ – из члана 294. став 3. у вези става 1. тачка 5. истог закона, за шта им је изречена опомена, а сви су обавезани да на име трошкова прекршајног поступка плате износ од по 1.000,00 динара под претњом принудне наплате. Поступајући по жалби браниоца окривљеног правног лица "ВВ" ДОО и окривљеног одговорног лица ГГ, Прекршајни апелациони суд у Београду, Одељење у Нишу, је пресудом II-206 Прж 20103/18 од 26.09.2018. године одбио жалбу и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених одлука Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 7. и став 2. тачка 4. у вези члана 110, члана 168. став 2, члана 180. став 2. тачка 2. и члана 272. Закона о прекршајима, јер суд због своје ненадлежности није могао да суди у тој ствари, а прекршајни судови су у току прекршајног поступка погрешно применили одредбе члана 6. став 2, члана 110, члана 168. став 2, члана 184. став 2. тачка 2. Закона о прекршајима по питању примене најблажег прописа за учиниоца, односно, надлежности за вођење прекршајног поступка и услова за издавање прекршајног налога, док другостепени суд није правилно применио и одредбу члана 272. Закона о прекршајима, јер није испитао по службеној дужности првостепену пресуду, те су тако учинили битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима, што је све утицало на доношење законитих и правилних пресуда. Указује на то, да је Законом о изменама и допунама Царинског закона ("Службени гласник РС", број 29/15), који је ступио на снагу 31.03.2015. године, одредбом члана 296, прописано да ће се новчаном казном у фиксном износу од 40.000,00 динара казнити правно лице које изврши прекршај из члана 294. и члана 295. овог закона, под условом да царинска вредност робе која је предмет прекршаја не прелази износ од 1.000 евра у динарској противвредности, прерачунато у складу са чланом 54. овог закона. Ставом 3. овог члана Закона прописано је новчано кажњавање од 10.000,00 динара физичког лица и одговорног лица у правном лицу које изврши прекршај из члана 294. овог закона, под условом да царинска вредност робе која је предмет прекршаја такође не прелази износ од 1.000 евра у динарској противвредности, прерачунато у складу са чланом 54. овог закона. У конкретном случају вредност робе која је предмет прекршаја је 292,28 евра. Одредбом члана 168. став 1. Закона о прекршајима је прописано да се за прекршај којим је законом прописана само новчана казна у фиксном износу издаје прекршајни налог, а ставом 2 – да се за прекршај из става 1. овог члана не може поднети захтев за покретање прекршајног поступка. Како је одредбом члана 110. Закона о прекршајима прописана дужност суда да по службеној дужности пази да решавање предмета спада у судску надлежност и на своју стварну и месну надлежност и чим примети да није надлежан, решењем се оглашава ненадлежним и без одлагања достави предмет надлежном суду или другом надлежном органу, прекршајни суд је био дужан, на основу одредбе члана 184. став 2. тачка 2. Закона о прекршајима, да решењем одбаци захтев за покретање прекршајног поступка, јер за покретање тог поступка нису постојали услови, а првостепени суд није био стварно надлежан за поступање у овој правној ствари. Другостепени прекршајни суд, одлучујући о жалби, није применио одредбе члана 272. Закона о прекршајима и по службеној дужности испитао првостепену пресуду у погледу надлежности за одлучивање о наведеном прекршају и примени блажег прописа, чиме је и сам учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима. Сматра да је оваквим поступањем прекршајних судова повређено и право окривљених на одбрану из члана 93. став 1. у вези члана 171. и члана 173. став 1. Закона о прекршајима по питању прекршајног налога, који је требало да им буде издат, а све на штету окривљених. Предлаже да Врховни касациони суд захтев уважи, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који, иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијане одлуке, у смислу члана 286. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" број 65/13), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Републички јавни тужилац основано захтевом за заштиту законитости указује на то да су пресуде Прекршајног суда у Пироту, Одељења у Белој Паланци II-02 Пр 564/18 од 25.07.2018. године и Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Нишу II-206 Прж 20103/18 од 26.09.2018. године донете уз битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 7. и став 2. тачка 4. у вези члана 110, члана 168. став 2, члана 180. став 2. тачка 2. и члана 272. Закона о прекршајима. Ово стога што су прекршајни судови судили у ствари у којој нису надлежни за вођење прекршајног поступка, прекршили су прописе по питању примене најблажег прописа за учиниоца, а другостепени прекршајни суд није правилно применио ни одредбу члана 272. Закона о прекршајима, јер није испитао по службеној дужности првостепену пресуду, због чега су учинили битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима.

У прекршајном поступку је утврђено да су одговорна лица учинила прекршај из члана 294. став 1. тачка 5. Царинског закона, а одговорна лица у правним лицима – прекршај из члана 294. став 3. у вези става 1. тачка 5. Закона о прекршајима.

Одредбом члана 294. став 1. тачка 5. Царинског закона ("Службени гласник РС", бр. 18/10... 29/15) је прописано да ће се новчаном казном у износу од 50.000,00 динара до 1.500.000,00 динара казнити правно лице ако не унесе у декларацију све податке о роби који су одлучујући за одређивање тарифног сврставања према номенклатури или у декларацију унесе тарифну ознаку која је другачија у односу на податке о природи те робе, а при чему такво чињење проузрокује или може да проузрокује плаћање увозних дажбина или других накнада у умањеном износу, или поднесе царинском органу, у оквиру извозног поступка, извозну декларацију у коју су унети подаци о већој количини, већој вредности или другачијем пореклу робе од онога што је утврдио царински орган (члан 87. став 1). Ставом 3. истог члана Закона је прописано да ће се новчаном казном у износу од 10.000,00 до 100.000,00 динара казнити физичко лице или одговорно лице у правном лицу за прекршај из става 1. овог члана.

Одредбом члана 96. Закона прописано је да ће се новчаном казном у износу од 40.000,00 динара казнити правно лице које изврши прекршај из чл. 294. и 295. овог закона, под условом да царинска вредност робе која је предмет прекршаја не прелази износ од 1.000 евра у динарској противвредности, прерачунато у складу са одредбом члана 54. овог закона. Ставом 3. истог члана Закона прописано је да ће се новчаном казном у износу од 10.000,00 динара казнити физичко лице и одговорно лице у правном лицу које изврши прекршај из члана 294. овог закона, под условом да царинска вредност робе која је предмет прекршаја не прелази износ од 1.000 евра у динарској противвредности, прерачунато у складу са чланом 54. овог закона.

Одредбом члана 168. ст. 1. и 2. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", број 65/13) је прописано да се прекршајни налог издаје када је за прекршај законом или другим прописом од прекршајних санкција предвиђена само новчана казна у фиксном износу. За прекршаје из става 1. овог члана не може да се поднесе захтев за покретање прекршајног поступка.

Одредбом члана 110. став 1. Закона о прекршајима прописано је да је суд дужан да по службеној дужности пази да ли решавање предмета спада у судску надлежност и на своју стварну и месну надлежност и чим примети да није надлежан, решењем се оглашава ненадлежним и без одлагања доставља предмет надлежном суду или другом надлежном органу.

Одредбом члана 184. став 2. тачка 2. Закона о прекршајима прописано је да не постоје услови за покретање прекршајног поступка кад суд није стварно надлежан за вођење прекршајног поступка. Ставом 1. истог члана закона прописано је да кад суд утврди да не постоје услови за покретање прекршајног поступка, захтев за покретање поступка ће одбацити решењем.

Како су, на основу цитираних законских одредби, првостепени и другостепени прекршајни суд поступали у предмету у којима нису били стварно надлежни за поступање (члан 168. Закона о прекршајима), те како другостепени прекршајни суд није поступио у смислу одредбе члана 272. Закона о прекршајима и није испитао постојање битних повреда одредаба прекршајног поступка, Врховни касациони суд налази да су судови при доношењу побијаних одлука учинили битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 7. и став 2. тачка 4. у вези члана 110, члана 168. став 2, члана 180. став 2. тачка 2. и члана 272. Закона о прекршајима, па ће у поновном поступку првостепени прекршајни суд, имајући у виду разлоге образложења пресуде Врховног касационог суда, правилном применом прописа да донесе на закону засновану одлуку.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је нашао да је поднети захтев основан, па је, на основу члана 287. став 4. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци пресуде, с тим што је у поновном поступку првостепени прекршајни суд дужан да поступи по одредби члана 290. овог закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 24.01.2019. године, Прзз 57/2018

Записничар,
Весна Мраковић, с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић